

Κανδάκη ἡ βασίλισσα τῆς Αἰθιοπίας.

Αἰθιοπίαν ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Ἀφρικῆς, τὸ ὁποῖον σήμερον ὀνομάζομεν Νουβίαν καὶ Ἀβυσσινίαν. Ἡ λέξις Αἰθιοπία εἶναι σύνθετος ἐκ δύο

ποι ἐκεῖνοι, εἶχον προχωρήσει πολὺ εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ ἐνήργουν ἐκτεταμένον ἐμπόριον μὲ τὰς Ἰνδίας.

Ἐν μέρος τῆς Αἰθιοπίας εἶχε πρωτεύουσαν τὴν πόλιν Μερήην καὶ ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔλαι ἔφερον τὸ ὄ-

Ἡ βασίλισσα τῆς Αἰθιοπίας Κανδάκη.

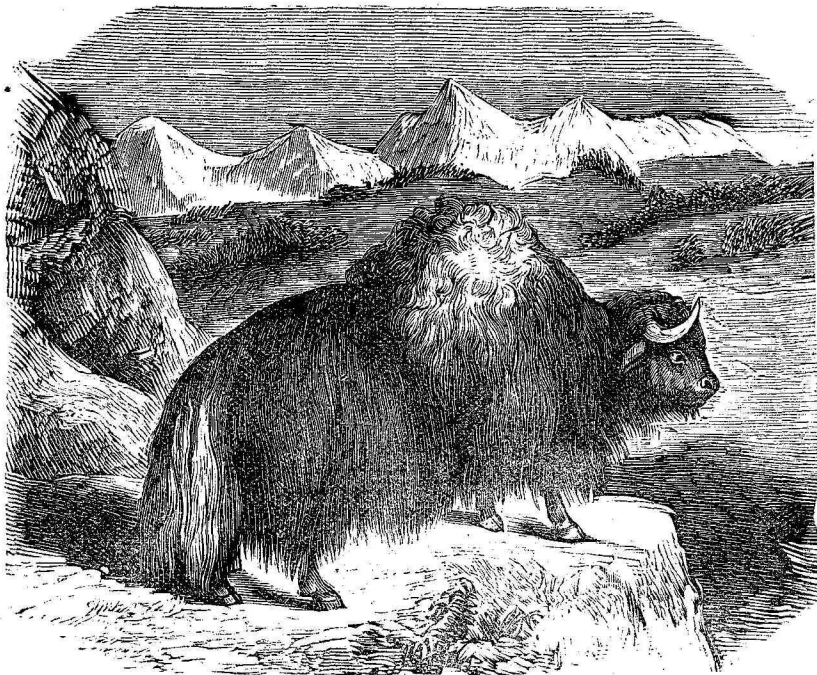
λέξεων, Αἶθι, τὸ ὁποῖον σημαίνει κεκαυμένος, καὶ ὄψ, ὅπως, τὸ ὁποῖον σημαίνει πρόσωπον. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης ἔχοντες τὸ πρόσωπον μελανὸν ὡς ἡλιοκαυμένον, ὠνόμαζοντο Αἰθίοπες, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ χώρα ἐκλήθη Αἰθιοπία. Καίτοι ὅμως ἦσαν μαυροὶ οἱ ἄνθρω-

νομα «Κανδάκη.» Ἡ πρώτη τῶν βασιλισσῶν τοῦτων, ἡ ὁποία ἀναφέρεται ὑπὸ τῆς ἱστορίας, ἦτο γενναία καὶ φιλοπόλεμος γυνή, εἰσέβαλεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπολέμησε κατὰ τῶν Ῥωμαίων, περὶ τὸ 24 ἔτος π.Χ. Καὶ ἐνίκηθη μὲν εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον, ἀλλὰ

τοὺς πρέσβεις, τοὺς ὁποίους ἔπεμψεν, ὑπεδέχθη καλῶς ὁ Αὐγυστος καὶ ἐχάρισε τὸν φόρον, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ λάβῃ. Ἡ διάδοχος αὐτῆς εἶναι πιθανῶς ἡ Κανδάκη, τῆς ὁποίας ὁ Εὐνοῦχος ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸ ἔγδοον κεφάλαιον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἡ πόλις Μερὸν σήμερον εἶναι κατεστραμμένη καὶ μόνον ἐκτεταμένα ἑρείπια αὐτῆς σώζονται, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπαντῶνται πολλαὶ μικραὶ πυραμίδες περιέργου σχήματος. Μεταξὺ τῶν ἑρειπίων εὐρέθησαν προσέτι

καὶ πολλὰ ἀνάγλυφα, παριστῶντα τὰς βασιλίσσας τῆς Αἰθιοπίας, ὡς προσφερούσας δῶρα εἰς τὰς θεότητάς των. Καὶ ναὶ μὲν ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπῆρχεν εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν γλῶσσαν μεταφράσεις τῶν Παλαιῶν Γραφῶν, ὁ λαὸς ὅμως τῆς Αἰθιοπίας δὲν ἐλάτρευε τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο μὴ σᾶς φανῇ παράξενον· διότι καὶ σήμερον εἰς πολλὰ ἔθνη εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ὁποίων ὑπάρχουν αἱ θείαι Γραφαὶ καὶ πωλοῦνται τόσον εὐθύνᾳ, οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν γνωρίζουν οὐδὲ λατρεύουν τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα.

Γιάκ ὁ Θιβέτιος.

ΓΙΑΚ ἢ ΒΟΥΒΑΛΟΣ ΘΙΒΕΤΕΙΟΣ.

Ἡ παρούσα εἰκονογραφία παριστᾷ εἰδός τι βουβάλου, εὐρισκομένου εἰς τὴν Θιβητίαν καὶ ὀνομαζομένου Γιάκ. Τὸ ζῶον τοῦτο κατοικεῖ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τῶν κειμένων 10 ἕως 20 χιλιάδας ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τὰ ὄρη ταῦτα φυσικῶς εἶναι πάντοτε πολλὰ ψυχρά, τὸ δὲ ζῶον δὲν θὰ ἠδύνατο ἐπ' αὐτῶν νὰ ζήσῃ, ἐὰν ἡ θεὰ πρόνοια δὲν τὸ εἶχεν ἐφοδιάσει μὲ μακρὰς, πυκνάς, ἐριώδεις τρίχας καὶ μὲ πολλὸ πάχος. Αἱ λιπαραὶ τρίχες του, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ κυλήται καὶ νὰ κοιμᾶται, συντείνουν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἀνάπαυσίν του. Οὕτω δὲ καλῶς προφυλαγμένον δὲν φοβεῖται τὰς χιόνας, καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πέσῃ, αἱ μαλακαὶ τρίχες του τὸ προφυ-

λάττουν ἀπὸ βλάβην καὶ σώζουν τὴν ζωὴν του. Οὕτως ὁ Θεὸς εἰς ὅλα Αὐτοῦ τὰ πλάσματα ἔδωκεν ὅ, τι εἶναι χρήσιμον εἰς αὐτά.

Τὸ κρέας τοῦ ζώου τούτου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐξαίρετος τροφή διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸ δὲ δέρμα εἰς διαφόρους αὐτοῦ χρεῖας.

Ἡ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ.

Πρέπει νὰ κάμνωμεν τὸ καλόν, πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὸ κακόν.

Ἄλλα τί τὸ καλόν; τί τὸ κακόν;

Τούτου ὁ δικαστὴς εἶναι ἐντὸς ἡμῶν, ἀποφασίζει δὲ, καὶ ἡ ἀπόφασίς του εἶναι καταφανής.

Ἡ θλίψις εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκείνου, ὅστις ἔπραξε τὸ κακόν, τὸ ἐρύθημα εἶναι εἰς τὰς παρειάς του, φεύ-